

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראייה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-שני דייני		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שני דייני גזירות היו בירושלים: אדמון וחנן בן אבישלום, חנן אומר שני דברים, אדמון אומר שבעה.												קד: מ
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, חנן אומר: תשבע בסוף ולא תשבע בתחלה	חנן:											קד: מ
תשבע בתחלה ובסוף.	נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו:											קה: מ
כדבריהם.	רבי דוסא בן הרכינס:											קה: מ
יפה אמר חנן לא תשבע אלא בסוף.	רבן יוחנן בן זכאי:											קה: מ
שלשה דייני גזילות היו בירושלים: אדמון בן גדאי, וחנן המצרי, וחנן בן אבישלום	ורמינהי:											קה: ג
קשיא תלת אתרין קשיא גזירות אגילות												קה: ג
בשלמא תלת אתרין לא קשיא, דחשיב ליה קתני, דלא חשיב ליה לא קתני												קה: ג
אלא גזירות אגילות קשיא												קה: ג
שהיו גוזרין גזירות על גזילות	רב נחמן בר יצחק:											קה: ג
קישמה נטיעה - ר' יוסי אומר: גוזרי גזירות שבירושלים אומרים: נטיעה בת שנתה - שתי כסף, בת שתי שנים - ארבע כסף.	כדתניא: [רבי יוסי]											קה: ג
שלשה דייני גזירות היו בירושלים: אדמון, וחנן, ונחום	ורמינהי:											קה: ג
מאן תנא נחום? ר' נתן היא	רב פפא:											קה: ג
אף נחום המדי מגוזרי גזירות שבירושלים היה	דתניא, רבי נתן:											קה: ג
ולא הודו לו חכמים.	[חכמים]											קה: ג
ותו ליכא?												קה: ג
שלוש מאות ותשעים וארבעה בתי דינין היו בירושלים, כנגדן בתי כנסיות, וכנגדן בתי מדרשות, וכנגדן בתי סופרים	והאמר ר' פנחס אמר רבי אושעיא:											קה: ג
דיינין טובא הו, וכי קאמרינן - אגוזי גזירות קאמרינן.												קה: ג
גוזרי גזירות שבירושלים, היו נוטלין שכרן תשעים ותשע מנה מתרומת הלשכה, לא רצו - מוסיפין להם.	רב יהודה אמר רב אסי:											קה: ג
לא רצו, אטו ברשיעי עסקינן?												קה: ג
אלא לא ספקו, אע"פ שלא רצו - מוסיפין עליהן.												קה: ג
קרנא הוה שקיל איסתירא מזכאי ואיסתירא מחייב, ודאין להו דינא.	[קרנא]											קה: ג
והיכי עביד הכי? והכתי': (שמות כ"ג) ושוחד לא תקח												קה: ג
וכ"ת, ה"מ היכא דלא שקיל מתרוייהו, דלמא אתי לאצלווי דינא, קרנא כיון דשקיל מתרוייהו לא אתי לאצלווי דינא												קה: ג
וכי לא אתי לאצלווי דינא מי שרי?												קה: ג
ושוחד לא תקח מה ת"ל? אם ללמד שלא לזכות את החייב ושלא לחייב את הזכאי, הרי כבר נאמר: (דברים ט"ז) לא תטה משפט אלא אפי' לזכות את הזכאי ולחייב את החייב, אמרה תורה: ושוחד לא תקח	והתניא:											קה: ג
הני מילי היכא דשקיל בתורת שוחד, קרנא בתורת אגרא הוה שקיל.												קה: ג
ובתורת אגרא מי שרי?												קה: ג
הנוטל שכר לדון - דיניו בטלין	והתנן:											קה: ג
הנ"מ אגר דינא, קרנא אגר בטילא הוה שקיל.												קה: ג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◻ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-שני דייני		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואגר בטילא מי שרי?												קה.
מכוער הדיין שנוטל שכר לדון, אלא שדינו דין	והתניא:	◻										קה.
ה"ד?		^										קה.
אילמא אגר דינא		!										קה.
דינו דין?		◻										קה.
הנוטל שכר לדון - דינו בטילין	והתניא:	◻										קה.
אלא אגר בטילא		!										קה.
מכוער הדיין	וקתני:	◻										קה.
הני מילי בטילא דלא מוכחא, קרנא בטילא דמוכחא הוה שקיל, דהוה תהי באמברא דחמרא ויהבי ליה זוזא.		!										קה.
כי הא דרב הונא, כי הוה אתי דינא לקמיה, אמר להו: הבו לי גברא דדלי לי בחריקאי, ואידון לכו דינא.	[רב הונא]	O										קה.
בא וראה כמה סמויות עיניהן של מקבלי שוחד, אדם חש בעיניו נותן ממון לרופא, ספק מתרפא ספק אינו מתרפא, והן נוטלין שוה פרוטה ומסמין עיניהן, שנאמר: (שמות כ"ג) כי השוחד יעור פקחים.	רבי אבהו:											קה.
(דברים ט"ז) כי השוחד יעור עיני חכמים - קל וחומר לטפשיין, ויסלף דברי צדיקים - קל וחומר לרשעים.	תנו רבנן:											קה.
מידי טפשיים ורשעים בני דינא נינהו?												קה.
אלא הכי קאמר: כי השוחד יעור עיני חכמים - אפילו חכם גדול ולוקח שוחד, אינו נפטר מן העולם בלא סמויות הלב ויסלף דברי צדיקים - אפילו צדיק גמור ולוקח שוחד, אינו נפטר מן העולם בלא טירוף דעת.												קה.
מאי דכתיב: (משלי כ"ט) מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה? אם דומה דין למלך שאינו צריך לכולם - יעמיד ארץ, ואם דומה לכהן שמחזר על הגרנות - יהרסנה.	כי אתא רב דימי אמר: דרש רב נחמן בר כהן:											קה:
האי דינא דשאל שאלתא - פסול למדן דינא.	רבה בר רב שילא:											קה:
ולא אמרן אלא דלית ליה לאושולי, אבל אית ליה לאושולי לית לן בה.												קה:
איני?												קה:
והא רבא שאל שאלתא מדבי בר מריון, אע"ג דלא שיילי מיניה	[רבא]	O										קה:
התם לאחשובינהו הוא דבעי.		!										קה:
מאי טעמא דשוחדא? כיון דקביל ליה שוחדא מיניה, איקרבא ליה דעתיה - לגביה והוי כגופיה, ואין אדם רואה חובה לעצמו. מאי שוחד? שהוא חד.	רבא:											קה:
לא לידון איניש דינא למאן דרחים ליה ולא למאן דסני ליה, דרחים ליה - לא חזי ליה חובה, דסני ליה - לא חזי ליה זכותא.	רב פפא:											קה:
האי צורבא מרבנן דמרחמין ליה בני מתא, לאו משום דמעלי טפי, אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא.	אביי:											קה:
מריש הוה אמינא: הני בני מחזאו כולהו רחמו לי, כיון דהואי דיינא, אמינא: מינייהו סנו לי ומינייהו רחמו לי, כיון דחזאי דמאן דמחייב ליה האידינא קא זכי למחר, אמינא: אם מרחם - כולהו רחמו לי, אי מסנו - כולהו סנו לי.	רבא:											קה:
(שמות כ"ג) ושוחד לא תקח - אינו צריך לומר שוחד ממון, אלא אפילו שוחד דברים נמי אסור, מדלא כתיב בצע לא תקח.	ת"ר:											קה:
היכי דמי שוחד דברים?												קה:
כי הא דשמואל הוה עבר במברא, אתא ההוא גברא יהיב ליה ידיה		O	!									קה:
מאי עבידתך?	אמר ליה: [שמואל]	O	!									קה:
אמר ליה: דינא אית לי		O	!									קה:
א"ל: פסילנא לך לדינא.	אמר ליה: [שמואל]	O	!									קה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- & question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

כתובות-שני דייני		Talmud Navigator											
מזמרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ח	ה	ו	ג	ב	א		
אמימר הוה יתיב וקא דאין דינא, פרח גדפא ארישיה, אתא ההוא גברא שקליה												◇	קה:
מאי עבידתך?	א"ל: [אמימר]											○	קה:
א"ל: דינא אית לי,												○	קה:
פסילנא לך לדינא.	א"ל: [אמימר]											○	קה:
מר עוקבא הוה שדי רוקא קמיה, אתא ההוא גברא כסייה												◇	קה:
מאי עבידתך?	א"ל: [מר עוקבא]											○	קה:
א"ל: דינא אית לי												○	קה:
א"ל: פסילנא לך לדינא.	א"ל: [מר עוקבא]											○	קה:
ר' ישמעאל בר' יוסי, הוה רגיל אריסיה דהוה מייתי ליה כל מעלי שבתא כנתא דפירי, יומא חד אייתי ליה בה' בשבתא												◇	קה:
מאי שנא האידנא?	א"ל: [ר' ישמעאל בר' יוסי]											○	קה:
א"ל: דינא אית לי, ואמינא, אגב אורחי אייתי ליה למר.												○	קה:
לא קביל מיניה, א"ל: פסילנא לך לדינא.	[ר' ישמעאל בר' יוסי]											○	קה:
אותיב זווא דרבנן וקדיינין ליה.												◇	קה:
תיפח נפשם של מקבלי שוחד, ומה אני שלא נטלתי, ואם נטלתי שלי נטלתי - כך, מקבלי שוחד על אחת כמה וכמה.	אמר: [ר' ישמעאל בר' יוסי]											◇	קה:
ר' ישמעאל בר אלישע אייתי ליה ההוא גברא ראשית הגז												○	קה:
מהיכא את?	אמר ליה: [ר' ישמעאל בר אלישע]											○	קה:
א"ל: מדוך פלן.												○	קה:
ומהתם להכא לא הוה כהן למיתבא ליה?	[ר' ישמעאל בר אלישע]											○	קה:
א"ל: דינא אית לי, ואמינא, אגב אורחאי אייתי ליה למר.												○	קה:
פסילנא לך לדינא. לא קביל מיניה.	א"ל: [ר' ישמעאל בר אלישע]											○	קה:
אותיב ליה זוגא דרבנן וקדייני ליה.												◇	קה:
בהדי דקאזיל ואתי אי בעי טעין הכי, ואי בעי טעין הכי												○	קה:
תיפח נפשם של מקבלי שוחד, ומה אני שלא נטלתי, ואם נטלתי שלי נטלתי - כך, מקבלי שוחד על אחת כמה וכמה.	אמר: [ר' ישמעאל בר אלישע]											◇	קה:
רב ענן אייתי ליה ההוא גברא כנתא דגילדני דבי גילי												○	קה:
מאי עבידתך?	א"ל: [רב ענן]											○	קה:
א"ל: דינא אית לי, לא קביל מיניה												○	קה:
פסילנא לך לדינא.	דתניא:											○	קה:
אמר ליה: דינא דמר לא בעינא, קבולי לקביל מר, דלא למנען מר מאקרובי בכורים												○	קה:
(מלכים ב' ד') ואיש בא מבעל שלישה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשורים וקרמל בצקלוננו - וכי אלישע אוכל בכורים הוה? אלא לומר לך: כל המביא דורון לתלמיד חכם - כאילו מקריב בכורים.	דתניא:											○	קה:
קבולי לא בעינן דאי קביל, השתא דאמרת לי טעמא מקבילנא.	א"ל: [רב ענן]											○	קה:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

כתובות-שני דייני	מאן דאמר
מימרא	מאן דאמר
נידייניה מר להאי גברא, דאנא ענן פסילנא ליה לדינא.	שדריה לקמיה דרב נחמן, שלח ליה: [רב ענן]
מדשלח לי הכי, שמע מינה קריביה הוא.	אמר: [רב נחמן]
הוה קאים דינא דיתמי קמיה	

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קה:	◊									○
קה:										○
קה:										○